

Van blogger tot mienister

10
bloggen

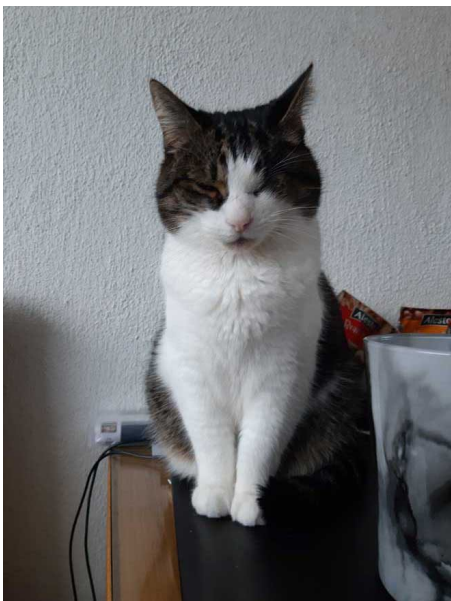
DOOR BRAM



Wie ben ik en een woordje

Mijn naam is Bram en ik ben een katermans met één oog. Dat is gebeurd toen ik nog klein was. Je kunt dit verhaal lezen in mijn allereerste eeboek: 'Mijn leven met een hendikep, door Bram'. Het is een 'fielgoed' inspiratie boek waarin ik vertel over wie ik ben en hoe ik door het leven ga met een hendikep. Het eeboek kun je gratis downloaden op www.huiskaterbert.nl.

Daar staan ook alle eeboeken op van de andere bloggers.



Omdat ik nu presies honderd bloggen heb gemaakt, ben ik een ervaren blogger katermans geworden. In dit eeboek vind je tien van mijn mooiste bloggen die ik tot nu toe heb gemaakt.

Het is een cadeau van mij voor jou.

Brams tweede eeboek, als ervaren blogger

Inhoudsopgave

1. Mijn eerste blog
2. Nieuwe slaapplek
3. Bang zijn
4. Dromen
5. Plestiek
6. Billen
7. Vakantie
8. Buitengim
9. Friende op afstand (innervjoew met Trudy)
10. Mienister van gevoelige saake

1. Mijn eerste blog

Hoi allemaal,

Ik zal me even voorstellen. Ik ben Bram, een kater van 10 jaar en ik woon samen met mijn zusje Mila en een woef Toby. En dit is mijn allereerste blog. Het is best spannend hoor. Want iedereen kan dit lezen en ik heb nog nooit zoveel over mijn leven geschreven.

Bertje vroeg aan mij of ik het wilde doen en toen werd ik kei blij, en zei ik tegen hem, natuurlijk wil ik dat doen. Maar wat zeg je dan in zo'n blog? Nou, en toen voelde ik al dat ik het best spannend vind want je mag dan over van alles en nog wat praten maar voornamelijk over wie ik ben als kater en wat ik dan allemaal doe. Soms zet ik wel eens iets op mijn feesboek met een foto en dan zijn er lieve berichtjes van iedereen, dat is kei leuk. Even terug over wie ik dan ben en waar ik woon.

Thuis heb ik een tuin waar ik rond in mag lopen en deze doe ik ook controleere op beestjes, op kleine donsjes en andere veren. Er zijn ook verdiepingen met ramen zodat ik daar naar buiten kan kijken voor als er seeriejeus iets aan de hand is. Ik mag alleen de tuin niet uit en de straat niet over omdat ik de weg niet ken, dat is alles. Binnen heb ik een krabpaal die best hoog is en een heleboel slaapplekken. Het liefst dut ik op de visjes, die zijn lekker warm. En vanuit de visjes kan ik de voortuin ook controleere.

En als ik echt heel moe ben dan wil ik bij mijn vrouw slapen maar dat is omdat ik dan ook meteen massaasje krijg en dat is lekker.

Oja, en wat ik ook lekker vind, is snekken! Ik hou van kip snoepjes. Of van die antihairbal dingen. Ze werken wel niet maar die kraken o zo lekker weg in mijn bek. Volgens mij heb ik best veel verteld over mezelf. Er is nog meer hoor maar dan word dit wel heel erg lang dus dat doe ik dan een andere keer. Ik geef jullie allemaal een kopje en hoop dat jullie een fijne dag hebben, *boink* Bram

2. Nieuwe slaapplek

Hoi allemaal, ik hoop dat jullie een fijn wiekent hebben. Het is namelijk lente. En in de lente wordt mijn tuintje alleen maar mooier. Er komen keiveel beestjes. Ik zal ze opnoemen. Er komen: bijtjes, hommels, vogeltjes, lieveheersbeestjes, spinnetjes en van die andere vliegende insecten waarvan ik niet weet hoe die heten. En mijn struiken worden kei mooi groen en je zal wel denken, 'Bram de tuinman' die weet het wel van dat tuinen en zo. Nou nee hoor. Ik weet alleen dat als het kei groen is dan kan ik me beter verstoppen in de struik voor de beestjes.

Toen ben ik dus gaan bedenken, oke, ik wil niet de heledag mijn vrouw aan me hebben. Dat is niks.

Wat kunnen we doen om het weer fijn te maken? En toen ik even aan het denken was, toen kwam het! De wiewzakjes! Ik zal uitleggen wat dat is. Wiewzakjes zijn zakjes waar je mee kunt wiewen. Bertje bedacht het wiew woordje omdat hij er van ging wiewen.

Wiewen is dat je aan een stofje ruikt waarvan je even los word in je kop. Dit stofje heet ketnip of kattenkruid. Daar word je haai van als je dat ruikt. Je spieren worden wat slap en je buik voelt vreemd aan, alsof er vlinders in zitten en dan wil je alleen maar liggen rollebollen. Je bent dan kei rielekst.

Mijn vrouw heeft een kei grote pot van dat spul want zij maakt wiewzakjes. Dat doet ze voor de bange katers en poesen onder ons. Ze worden dan iets rielekster en dan is hun tijd niet zo moeilijk. Sommige kunnen dan zelfs iets meer dan anders. Zoals een kopje durven geven want niet iedereen durft dat. En natuurlijk zit ik er met mijn neus bovenop want ik wil altijd snoffen aan de pot. Maar hoe maak ik dat haar duidelijk? Nou ik ga naar de zolder want meestal zit ze daar. En daar staan de spullen ook. Dan ga ik op de tafel zitten met de zakjes en dan ga ik kei hard mauwen. Echt zo'n oer mauw. Dat hele diepe. Want dan komt mijn vrouw vragen wat er is en dan ziet ze mij bij de zakjes en dan weet ze wat ze moet doen. Wat ik ook wel eens fijn vind. Is tussen het stof gaan liggen. Dat is lekker warm en ik kan mijn vrouw beter in de gaten houden. Maar dan moet ik niet inslaap vallen.

6

Nu hebben mijn vrouw en ik iets gedaan. We hebben er een paar ekstra gemaakt. Voor jullie. Zomaar. Zodat ook de poesen en katers onderons even kunnen wiewen. Als je denkt van 'nou, dat wil ik wel' of van 'dat heb ik zoooo nodig' dan mag je mij een berichtje sturen via mijn feesboek messenger. Dan gaat mijn vrouw de rest doen. Ik hoop dat jullie allemaal toch een fijne warme tijd hebben. Kopje van mij, Bram



3. Bang zijn

Hoi allemaal, ik hoop dat jullie een fijn wiekent hebben. Het is niet alleen kei warm weer maar er is ook herrie in de lucht. Nou en die herrie vind ik eigenlijk best eng. Mijn vrouw zegt dat de wolken dan ruzie hebben. Ik snap niet waarom ze ruzie moeten hebben. Maar er zijn nog meer dingen waar ik bang voor ben en daar wil ik het graag over hebben. Als je dan ergens bang voor bent en je leest dat ik dat ook ben, dan ben je niet meer alleen bang. En samen hoeven we niet heel erg bang te zijn.

Onweer

Dat ik onweer op mijn lijstje heb staan is niet raar. Want ik vind het ook kei en kei eng. Zeker omdat het nu best vaak komt. Wat ik zo eng vind aan onweer is de herrie. Lig je lekker te dutten, komt er ineens een kei harde knal waarvan je denkt dat de muren beven. Eerst komt er een scherpe flits in de wolken en dan komt daarna zo'n harde knal. Als ik zo'n flits zie, dan kruip al een beetje in elkaar. Mijn oren probeer ik zo plat mogelijk te houden zodat ik het niet hoor. En mijn kop probeer ik te verstoppen in mijn poten. Meestal probeer ik ook mijn vrouw op te zoeken zodat ik samen ben met haar want dat is natuurlijk veel veiliger. Als we samen zijn tijdens onweer dan verteld ze me meestal een verhaaltje. Dit verhaaltje gaat over onweer.

Dat de wolken ruzie hebben en dat het oke is dat dat een keer gebeurt. Volgens mijn vrouw gaat het om twee wolken, een koude en een warme wolk.

De ene wolk wil dat het warm blijft en de andere wolk vind dat het koel moet worden en dan zien ze elkaar in de lucht en dan drijven ze naar elkaar om te praten. Dat praten is dan de felle flits licht en daarna doen ze mopperen tegen elkaar, dat is dan de herrie die je hoort. En tijdens het vertellen van het verhaaltje friemelt ze zachtjes aan mijn vacht. Van mijn kop tot mijn staart. Ik vind het fijn omdat het me rustig maakt. Soms plant ze ook nog eens kusjes op mijn kop. Dat vind ik ook fijn. Dat maakt het allemaal minder eng. Mijn vrouw zelf is heel rielekst dus als zij begint te vertellen wordt ik al week in de benen. Dat je jezelf over wilt geven aan haar woorden en gefriemel. Dat je kop meteen leeg mag zijn en de onweer er gewoon niet is.

Vuurwerk

En heb je ook nog eens dat er elk jaar op een speesjaale dag kei veel knallers komen. Dat is het meest enge van alles. Dan is er gewoon de hele avond en nacht alleen maar geknal. Nou, daar vind ik echt niks aan. Het doet zeer aan mijn oren en ik kan niet eens dutten. Mensen zeggen dat het vuurwerk heet. Waarom ze dat hebben bedacht snap ik nog niet. Soms zie je wel van die kleine fonkelende lichtjes op een stokje die geen geluid maken, die vind ik wel goed.

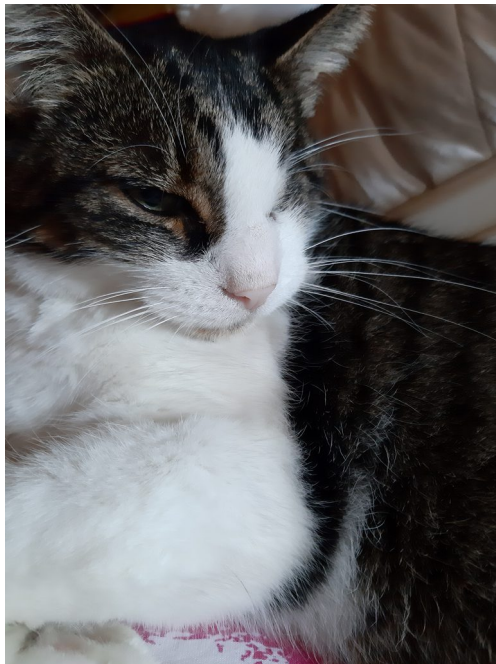
Zolang ze maar niet te dichtbij komen want anders vind ik het wel eng. Als er deze avond is, dan heb ik mijn furstop plekjes zodat ik me veilig voel. Mijn vrouw is er namelijk niet altijd op deze dag en dan moet ik toch wat. Ik heb 2 kei goeie furstopplekken. De kelder en het trappengat. De kelder is mijn favoriet.

Daar is het donker en er komt bijna geen geluid binnen. Daar blijf ik zitten tot het echt helemaal stil is of totdat mijn vrouw thuis is. Dan begroet ik haar even maar daarna ga ik toch weer terug. Als het geknal bijna weg is dan durf ik op te trap te zitten.

Andere harde geluiden

Boven in de badkamer heeft mijn vrouw ook een bak. Daar begraaft ze haar behoeftes. Eerlijk is eerlijk, ik vind het altijd kei leuk om mee naar binnen te gaan en te zien wat mijn vrouw allemaal doet. Behalve dus als ze inderdaad gaat begraven. Haar bak maakt een herrie als je op de bak duwt. Een vreselijk hard slurped geluid. En dan komt er ook nog eens water uit die als een kolk ronddraait in de bak. Hoe komen ze er op? Kan ze niet beter gewoon grit gebruiken, scheelt een hoop herrie en stank! Een zwembad water vind ik wel goed maar een kei hard slurpende bak die gewoon alles ineens wegschrokt niet. Dat is een eng monster.

En dan heeft mijn vrouw nog een monster in huis, die zuigt alle haren en stof van de grond. Dat ding volgt je gewoon overal. Ik vind hem niet leuk. Mijn vrouw heeft uitgelegd dat het een stofzuiger heet. Van mij mag hij z'n koffer pakken en vertekken want hij is eng als hij door de kamer gaat. Meestal ben ik dan in de tuin want daar mag hij niet komen. En daar kan ik me furstoppen onder mijn blad waar hij me niet kan zien behalve mijn vrouw. Maar die ziet me altijd wel omdat ze weet dat ik daar zit maar dat weet dat stomme zuigmonster gelukkig niet. Vandaag is het een rustige dag zonder zuigmonsters of slurpende bakken. Dat is fijnst, een gewone normale simpele dag zonder enge dingen!



4. Dromen

Hoi allemaal, ik hoop dat jullie een fijn wiekent hebben. Mijn vrouw vertelde me pas dat ik iets speesjaals aan het doen was en ik had geen idee wat ze nou bedoelde. Ze zei tegen mij dat ik aan het dromen was. Ik wil je vertellen hoe dat eruit zag en waar de droom over ging want ik weet het nog.

Zoals jullie weten lig ik soms heel raar. Soms lig ik op mijn rug met mijn poten ingetrokken. Andere keren lig ik op mijn buik met mijn kop op mijn voor poten. En dan heb je ook nog de houding waar ik op mijn rug/zij lig en mijn poten maar ergens bengelen. Die is het fijnst want dan ben ik het meest rieleksts. Dan vallen mijn ogen zo dicht. Pas geleden had had ik dit ook. Dat ik lekker lag en dat ik gewoon wilde slapen. Even niks aan mijn kop. Dat is fijn. Het was stil thuis en in mijn kop. Ik hoorde alleen de normale dingen die ik altijd hoor maar niks anders dus dat is dan stil voor mij. En mijn kop wilde niet eens nadenken over de geluiden. Mijn oog zakte langzaam dicht en ik draaide mijn poot nog een keer zodat ik zeker weten lekker lig.

In eens was ik in een grasveld en die was echt kei groot. Het maakte niet uit welke kant ik opkeek, ik zag alleen maar gras, de lucht, wolken en de zon. Er waren geen huizen of andere grote gebouwen. Mijn huis was er ook niet. Het weer was lekker warm. Niet te heet. Ik vind het niet fijn als de zon zo heet brand op mijn vacht.

En af en toe kwam er een wolk voor de zon en dan kwam er ook een zuchtje wind langs. Die snofte ik meteen op.

De wind ging zachtjes door mijn snorharen heen en dat gaf een kleine kriebel. Opeens zag ik iets in het gras! *tjoep, tjoep* ging het. Ik moest even goed kijken hoor. 'Tjoep, joep' daar ging weer iets door het gras heen. Ik ging met lijf laag tegen de grond zitten en kijken of ik er nog meer zag, en ja hoor, daar ging er weer een, 'tjoep'. Nu dacht ik, dat kan ik best vangen en kijken wat het is. Ja dat is een goed plan. Zitten, wachten en dan hoppa! En dat deed ik dus ook. Ik ging er klaar voor zitten. Dat is wanneer je laag zit maar toch kunt springen. Mijn oren gingen een beetje plat en mijn staart zwiepte heel langzaam. En nu zat ik in mijn oer houding te wachten. Ik maakte geen geluid maar keek naar de tjoepers in het veld. Er waren er best veel. Toen zag ik er eentje vlakbij. Het was klein, grijs van kleur en het had een lang dun staartje. Met mijn hele lijf maakte ik een sprong. Pof! Met al mijn vier poten landde ik tegelijk. Hebbes! Er zit iets onder mijn voorpoot. Lanzaam tilde ik mijn voorpoot op. Wat zie ik nu, het is een klein muisje. Een klein grijs muisje. Het zat als een opgerolde bal in onder mijn voorpoot. Ik denk dat het bang was want het bewoog bijna niet. Ik zag alleen maar het buikje op en neer gaan van als je adem doet halen. Eigenlijk vond ik dit kei zielig. Toen heb ik mijn hele voorpoot eraf gehaald om te kijken wat het deed.

Eerst bleef het stil zitten, toen gaf ik het een zetje en daarmee tjoepte het weer terug het gras veld in. Ik keek nog even na hoe dat kleine muisje weg tjoepte. Ook keek ik nog even naar de ander muisjes in het veld. Er waren er echt kei veel. Ik kon ze niet tellen zoveel.

Ik besloot om daar maar in het gras te liggen en te kijken hoe de muisjes deden tjoepen. En toen,... toen zakte mijn oog daar ook dicht.

Even later voelde ik iets bekends. Een aai. Een aai die van mijn kop naar mijn staart gaat en dan best langzaam. Ik wilde zeker weten of het mijn vrouw was dus ik deed mijn oog open en keek. En ja, gelukkig was het mijn vrouw. Ze gaf me aaien en knuffels en ze plante ook een kus op mijn kop. Ze vertelde me dat ik aan het dromen was. Ze zei dat ze mijn snorharen zag trillen en dat mijn staart langzaam zwiepte. Ze vroeg aan mij of ik boos was in mijn droom. Nou.... wat denk je ? Zal ik het haar ooit gaan vertellen wat er gebeurde in de droom? Ik hoop dat jullie allemaal lekker dutten en slapen. En wie weet, heb jij ook zo'n koele droom!



5. Plestiek

Hoi lieve allemaal, afgelopen week is het echt lente geweest. Het weer was warm en ik was vaak in mijn tuintje. Soms lag ik op een tuinstoel met kussen te dutten of ik kroop in mijn bloembak. Er gaan geen bloemetjes groeien zei mijn vrouw tegen mij. Dat is omdat er geen zadjes in het zand zitten. Dat vind ik niet zo erg want ik heb overal bloeme staan. Dees bloempot is voor mijn dutjes. Soms was het wat kouder buiten en dan deed ik binnen dutten of spelen. Als mijn vrouw terug komt van de boodschappen inspekteer ik graag wat ze heeft. Dat betekent dat ik wil zien wat ze heeft gekocht en of het voor mij is.

Dees keer waren het appels. Die zaten in een tasje. Een plestiek tasje. Natuurlijk moet ik weten wat het allemaal is en hoe het werkt. Mijn kop is nieuwsgierig, dat is gewoon zo. Allereerst kijk ik er naar. Want ik wil weten hoe het eruit ziet. Plestiek is wit maar toch ook weer niet. Als het recht gevouwen is, kan je er doorheen kijken. Maar niet als het een frommel is. Dat is wanneer het niet netjes recht is. Dan kleurt het wit. Hoe dat gaat snap ik niet helemaal. Daarna, wanneer ik dus weet hoe het eruit ziet, moet ik even ruiken hoe het ruikt. Ruikt het ergens naar of ruikt het naar niks.

Er was een geur maar het was niet de geur van mij brokken of sneks. Dees geur leek op de geur uit mijn tuin. Het rook een beetje naar mijn bak buiten, de grond. Ik rook ook een beetje gras maar er was ook een bloeme geur.

Mijn vrouw vertelde me dat er een appel in de plestiek tas zit en dat ik daaraan rook. Ik wist niet dat appels naar mijn tuin ruiken.

Ik snofte nog een keertje aan de plestiek zak en ik rook de appel nog steeds. Toen tikte ik met mijn voorpoot tegen de zak aan. Het maakte een geluid. Een ritstel geluid. Dit heb ik vaker gehoord. Ik ken het geluid. Mijn voorpoot ging ineens vanzelf naar het plestiek toe en tikte het nog een keertje aan. En toen kwam de andere voorpoot ook meedoen. En toen nog een keer. Plestiek klinkt heel leuk. De ritsel klinkt leuk. Het klinkt niet alleen leuk, het voelt ook nog eens. Het zacht onder de poote. Het lijkt een beetje op flies maar dan een ritstel flies. Het kan ook onder je poot doorglijden. Dat leerde ik toen ik het plestiek wilde fange met mij voorpoot. Het kwam ineens in me op dat ik met mij poot kei hard wilde tikke. Alsof je een prooi vangt met een klap van je poot. Bam! En dan heb je je beestje gewoon gefange alleen bij dit plestiek ging mijn voorpoot een stukje naar voore zonder dat ik iets ekstras deed. Ik kon het niet echt tussen mijn poote krijge in de lucht want het was te glad en te zacht daarvoor. Maar het ritselen van het plestiek vind ik erg leuk en er op lopen ook. Spelen met plestiek vind ik erg leuk.

Daarna wilde ik nog even bij de appel zijn. Ik kroop op het plestiek en ging bij de appel liggen. Ik wilde er nog even aan snoffen en toen leerde ik weer iets nieuws. Ik leerde dat plestiek ook keiwarm is als je er even op ligt. Dat vond heel erg fijn. Soms geniet ik van een warm dut plekje. Soms ook niet.

Maar voordat ik de blog ga afsluiten wil ik nog iets vertellen. Mijn vrouw was de hele tijd bij mij toen ik met plestiek aan het spelen was want plestiek is geen speelgoed eigenlijk. Het is voor ons kei gevaarlijk. Mijn vrouw heeft het ook weggedaan toen ik klaar was. Door plestiek kan je stikken of je kan klem komen te zitten en dan kan je zo ineens een ster worden. En dat hoort zo niet. Dus, plestiek was voor heel even fijn omdat mijn vrouw er ook was en zij deed opletten maar het is echt gevaarlijk als je alleen bent. Doen jullie ook voorzichtig met plestiek. Zachte kopjes van mij, Bram



6. Billen

Hoi allemaal, ik hoop dat jullie een fijne vakantie hebben. Het is nog steeds de grote zomervakantie. Iedereen is of gaat weg. Wij niet. Wij blijven fijn thuis. Ik vind mijn eigen roetiene in mijn huis en tuin het fijnst. Op vakantie gaan is niks voor mij. Dat vindt ik te spannend en dan wordt ik bang omdat ik dan mijn eigen geur niet heb. Dat klinkt best raar maar zo is het wel. Ik ben een gevoelige jonge die van zijn eigen dingen houdt.

Als ik eerlijk ben van mezelf dan kan ik gerust zeggen dat ik een snoepkont ben. Ik lust heel veel en vooral als het met kipsmaak is. Of het nou voor speesjaar voor katten is of niet dat maar niet uit. Met sneks ben ik niet moeilijk en ik wil best altijd snektester zijn. Dat lijkt me echt heel koel. Dat je gewoon alle sneks gratis mag uitproberen en dat je dan je mening mag geven of je het lekker vindt of niet. Nou, zo'n droombaan wil ik wel. Volgens mij is daar een naam voor, namelijk boergondies. Als je boergondies bent wil dat zeggen dat je gewoon alles lekker vindt en dat je ook echt geniet van je eten. Eerlijk is eerlijk, ik ben boergondies! Zoals ik al zei vooral kipsmaak maar ik vind zoete joghurt ook erg lekker. Zeker als er een sausje bij zit van aardbeien, die zijn het lekkerst.

Soms gaat het ook wel eens anders met snekken en snoepen. Als ik teveel joghurt snoep dan krijg ik buikpijn.

Dat is omdat het mensen joghurt is en niet voor katten. Ik vindt het wel kei lekker hoor, al die smaken joghurt en sausjes, heerlijk.

Ik krijg het niet altijd van mijn vrouw omdat ze weet dat ik buikpijn kan krijgen. En laatst gebeurde dat dus. Ik kreeg een likje van de lepel met vlaflip. Dat is joghurt met vla en dan nog een sausje erbij in een pak. Dit zit gemengd in zo'n pak die je dan in de winkel kunt kopen. Erg lekker al zeg ik het zelf. Maar ik voelde mijn buik borrelen. Dat is wanneer je spint maar toch weer niet. Of als je buik honger heeft terwijl je al hebt gegeten. Je buik beweegt dan van binnen. Het eet je eten op. Ik denk dat mijn buik niet zo'n fan is van de vlaflip. Ik wel. Ik moest ineens naar de bak, heel erg snel. Dat je gewoon voelt dat je niet moet wachten omdat je dan te laat bent.

Nou schaam ik me heel erg maar het is niet anders. Soms betekend bloggen ook dat je een onderwerp hebt dat wat gevoeliger is en wat misschien niet altijd even leuk is. Mijn achterwerk laat soms wel eens een windje maar dat was dit niet. Dit was van de vlaflip met de heerlijke aardbeien saus. Ik moest gewoon ineens heel snel plassen. Maar niet plassen als in plassen maar plassen via mijn achterwerk. Nou dat was niet zo heel erg prettig. Ik wist niet eens dat het zo snel kon gaan. Ik was op tijd want ik haalde de bak net. Ik had alleen geen tijd meer om een gat te graven wat ik normaal wel doe. Daarna heb ik er wel een berg kattengrit overheen geveegd want de geur die daar vanaf kwam, rook niet naar aardbeiensaus.

Niet eens naar de joggurt of vla, nee, dit was Brammiegeur. En die stonk zo erg dat ik meteen daarna van de bak af sprong. Daarna rende ik even de kamer door van blijdschap. Dat ik het kwijt ben zeg maar.

Maar ik was nog niet alles kwijt. Ik dacht van wel maar dat was niet zo. Ik had gewoon even iets langer op de bak moeten wachten. Nu lag er een spoor door de huiskamer heen en mijn billen waren vies. Ik voelde me alles behalve een katermans. Dit had ik nog nooit eerder meegemaakt en ik vond het niet leuk. Wat moest ik nu doen? Ik had geen zin om mijn achterwerk te poetsen. Dat stonk nog steeds naar Brammiegeur. Misschien moet ik maar gewoon wachten dan gaat het vanzelf wel weg. Natuurlijk kreeg ik daar de kans niet voor want mijn vrouw was er ook. Die was in de keuken bezig toen het allemaal gebeurde. Ik hoorde haar iets zeggen over dat het niet erg is en dat we mijn billen wel even gaan doen. De spoor in de kamer ging heel makkelijk weg. Dat was een doekje en schoonmaakmiddel. Daar mee veegde ze de spoor weg. En daarna maakte ze de vloer nog een keertje schoon met een sterkere schoonmaak zodat er geen restjes achterblijven.

Toen dat dus klaar was, was ik aan de beurt. Ik moest naar boven naar de badkamer. Nou ik kan je zeggen, ik ben heel erg boos geweest op haar. Ze zette me in de douche neer en deed de deur dicht. Ze pakte me vervolgens op en zette me op de wastafel. Daar ging de warmwater kraan open.

Dat is niet de kant van waar ik normaal water drink. Ik drink altijd van de koudewater kant. Ze pakte een wasdoekje en maakte die onder de kraan nat. Daarna, eerlijk waar, ging ze met dat doekje naar mijn achterwerk! Nou ja zeg. Ik schaamde me al genoeg en nu zat ze aan mijn billen. Ik weet dat ik alles kan bespreken in de blog maar dit wordt toch lastig.

Ze zit gewoon aan mijn katermans billen. En toen kwam het. Ik ging blazen en grommen want ik ben gewoon boos. Dit is alles behalve leuk. Ik wilde van de wastafel af maar ze pakte me nog beet ook. Ze had me met haar hand vast in mijn nek. En ik kon gewoon nergens heen terwijl ze dat doekje heen en weer wreef.

Toen we na een paar minuten klaar waren was ik boos en moe en ik had een nat achterwerk. Ze zette me van de wastafel af en deed de deur open. Ik rende kei snel naar beneden naar mijn brokken. Ik was zo boos dat ik honger kreeg. Ik wilde gewoon meteen mijn brokken op schrokken. Ze smaakte lekker, mijn heerlijke kipsmaak brokken. Ik moet eerlijk toegeven dat ik nu wat minder boos begon te worden want er was geen brammiegeur meer van mijn achterwerk en de kamer was schoon en de bak was weer schoon. Eigenlijk mag ik denk ik niet eens zo boos worden. Ik weet het niet. Mijn vrouw heeft alleen maar mijn billen gepoetst omdat ik dat niet wou doen. Ik denk dat ik gewoon geen likje meer van de vlafliip wil. Ook al is de aardbeiensaus echt heel erg lekker.

7. Vakantie

Hoi lieve allemaal, dees week is het een speesjaale week want ik ga met vakantie en daarover wil ik jullie iets meer vertellen. Een tijdje geleden kreeg mijn vrouw te horen dat ze een huis krijgt. Maar de huizen waren er nog niet. Dees moesten nog gemaakt worden. Nu is het een heel tijdje verder en heeft mijn vrouw nieuws gekregen.

Op dinsdag mag zij de sleutel ophalen in haar nieuwe woning. Ze krijgt dan een rondleiding van alles wat er is en hoe het er uit ziet. Daarna vertrekt de persoon en kan mijn vrouw gaan klussen. En in dees weeke ben ik er ook niet. Mijn vrouw gaat verfe en een vloer leggen. Ik vind dat knap want ik kan niet eens de korrels van mijn bak goed veege. Maar er is nog meer nieuws wat ik met jullie wil deele.

Als de muren zijn gedaan en de vloer erin ligt, gaat mijn vrouw daar alleen wonen. Misschien weten sommige van jullie het al wel maar andere nog niet. Eigenlijk ben ik van mijn vrouw's broer. Ik heb dus een manspersoon en een vrouw. Mijn vrouw heeft mij als kitten meegenomen uit het asiel waar ze werkte en haar broer vind mij zo lief dat ik bij hem in zijn paspoort sta. Dus Brammiesaurus heeft een manspersoon. Mijn manspersoon heet Peter. En ik lig het liefst op zijn armen achter de peesee. Nu zul je misschien wel fraage hebben over van alles wat er mee te maken heeft en ik ga proberen om hier alvast wat duidelijkheid neer te schrijven.

*Ik blijf bloggen want mijn vrouw komt toch altijd hier want ik kan haar niet missen en zij mij ook niet.

* Dan ben ik een Bram op afstand, mijn vrouw blijft dicht in de buurt dus als ik kei hard mauw, dan komt ze meteen.

* Ik heb ongeveer twee weeke vakantie, de meneer van internet doet vervelend dus misschien is het een weekje later maar dan zeg ik het op tijd.

*Mijn manspersoon snapt niks van bloggen vandaar dat mijn vrouw het doet en hij vind het niet erg.

*Ik ga mijn vrouw echt heel erg missen want nu doen we best veel saame en nu wordt het anders.

*Ik hou nog steeds van kippsmaak sneks. Nu moet ik wel vaker bij mijn manspersoon zeuren als mijn vrouw hier niet meer slaapt.

*Mijn feesboek blijft gewoon en ik blijf ook gewoon, dat is het fijnst

Er zijn nog zoveel dingen die anders gaan of waar we allebei aan moeten wennen dat het lastig is om te zeggen wat het allemaal presies is. Mijn idee is dus dat ik op afstand ga vertellen wat het met me doet en hoe het gaat. Mijn vrouw komt gewoon op bezoek en dan doen we heel veel kletsen en knuffelen. Eerlijk is eerlijk, ik denk dat het voor haar saai is want ze is dan alleen. En ik ben met Mila en Toby en mijn manspersoon. Maar dat gaan jullie lezen als ik terug ben van de vakantie. In de vakantie ga ik heel veel dutten. Maar ik ga ook in de tuin zijn.

Kontrooles doen op beestjes want laatst zag ik een soort kevertje lopen op de teegels en die hoorde daar niet.

Met mijn poot heb ik hem terug gestuurd naar het zand maar toen kwam Mila ineens en die at hem op. Zij doet dat dus. Ik niet. Ik ben tuinveegataaries. Ik eet niks vanuit de tuin. Alleen mijn kipssmaak brokken. Maar goed, tot zover het speesjaale nieuws. Ik ben op vakantie en daarna kom ik weer terug bloggen. Zorgen jullie allemaal goed voor elkaar? Dat je genoeg drinkt met warm weer maar ook geen ruzie maakt. Ik wens jullie een hele fijne zomer met heel veel mooi weer, lekkere sneks en genoeg dutjes! Tot snel, stoere poot van mij, Bram bijna op afstand.



8. Buitengim

Hoi lieve allemaal, afgelopen week was het Sinnerklaas. En op feesboek zag ik de mooiste kadootjes voorbij koome. Sommige van jullie kregen van Sinnerklaas kei veel snoep en ik heb ook speelgoed voorbij zien koome. Vanmezelf kreeg ik snoepjes van Purrfeksjiejon van de ekson. Die zijn kei lekker alleen had Sinnerklaas vergeete dat mijn vrouw nu een ander adres heeft en Sinnerklaas had mijn snoep naar mijn vrouw gebracht. Gelukkig weet mijn vrouw waar ik woon en heeft ze het naar mij gebracht zodat ik kon snekken. Na Sinnerklaas komt er dadelijk ook Kers en dan koome er ook kadootjes.

Maar ook wordt er kei veel gesnekt en gesnoept daarom heb ik een tip bedacht dat bijna iedereen kan doen zodat we wel wat kunnen snekken en snoepen maar dat we niet meteen naar de dokter moeten omdat we één kieloo meer zijn geworre. Voor mezelf maakt het niks uit maar misschien voor andere poese en katers wel. Daarom heb ik buitengim bedacht voor beginners.

Buitengim is anders dan binnengim. Bij binnengim heb je een krabpaal en zachte dekens en een warm huisje. Maar bij buitengim is dat anders. Dan ben je dus buiten. Misschien ga je denke, buiten is het toch best koud nu?, ja dat klopt. Maar buiten zijn is soms ook gezond voor je vacht en je lijf. Dat als je buiten bent je lijft denkt, het is koud nu moet ik kei hard werken om warm te worden.

Dan kan je best een snek pakken zonder dat je lijf denkt, ik heb teveel gesnekt. Daarom doe ik soms buitengim.

Het is geen probleem als je niet naar buiten kunt voor buitengim. Sommige katers en poesen kunnen of mogen niet naar buiten. Dan doe je dees oefeningen gewoon binnen, dat kan ook. Dan kan je gewoon meedoen. Want meedoen is gezellig.

Buitengim. Voor alle katers en poesen, voordat we beginnen, doe even de basis tjeek. Je kent dees wel. De bak en zo. Dan ga je opzoek naar een kaale plek. Een plek waar niks staat zodat je het niet omstoot per ongeluk. Het maakt niet uit waar je de plek hebt. Het kan overal als het maar kaal is. Voor mij is het nu buiten op de tegels. De tegels zijn best koel. Als je je plek gevonden hebt, ga dan met je billen op de grond zitten. Heel even maar want bij buitengim is het koud aan de billen. Laat je daarna omvallen, doe dit voorzichtig. Dat je jezelf niet beseerd of pijn doet. Denk ik je kop iets heeeeeeeel moois. Ik denk dat ik alle sneks van de wereld kan proeven. En dan foel ik me kei blij. Voor jou kan het iets anders zijn als het je maar blij maakt. Hou dit vast in je hoofd en ga nu strekken. Gewoon strekken zoals jij dat wilt. Zover mogelijk en je hebt geen regels hoe jij je poote moet houden of zo. Kijk maar naar mijn foto. Je mag linksom en rechtsom maar je kan ook je staart fange zolang je je maar goed strekt.

Als je alle kanten uit gaat, is dat ook prima, dat is voor geforderde buitengim maar het mag als jij dat kan. Van mezelf ik doe ik kei snel rollenbollen. Dat is kei snel linksom en rechtsom en dan ineens gewoon een bal vormen door mijn kop naar mijn achterpoote te duwen. Het voelt heel fijn om zo lekker te rollen en te gimmen.

Voor het beste resultaat zou je dit één of twee mienuute lang moeten doen. Als je dat niet kan is het ook geen probleem. Het gaat erom dat je meedoet op jouw manier. Alles kan dus. Als je klaar bent met je buitengim, dan zijn knuffels goed. Ga daarom naar je man of vrouw voor knuffels en probeer een beetje van de sneks af te blijven. Zo hoef je niet zo heel vaak te gimmen en ben je mooi op gewicht. Mijn gimmen zit er al weer op. Nu is het tijd voor een heerlijke dut. Wie van jullie doet ook al aan gim van zichzelf? Ik lees het graag. Fijn wiekent allemaal.



9. Friende op afstand

Hoi lieve allemaal, fandaag is de blog anders dan mijn gewone roetiene. Meestal schrijf ik in de blog over wat ik meemaak in mijn elke dag roetiene. Nu ook maar een beetje anders. Ik heb namelijk meel kontakt met Trudy. Misschien kennen jullie Trudy nog of misschien ook niet. Trudy is een poesedame en woont bij het asiel waar ik ook heb gewoond. We zijn dus meel-frienden. En ik vroeg haar om een intervjoew van hoe het leven nu is. Ze wilde dolgraag meedoen ook al zit haar bek onder de likwit snek. Prima hoor! Hier is de intervjoew.

Hoi Trudy, wat koel dat je mee doet aan het intervjoew. Wil je iets over jezelf vertellen aan de poesen en katers die nieuw op de blog zijn en jouw nog niet kennen?

Hee Bram mmm.. **smak smak** de likwit snek is fandaag in zallum smaak. Mij bek vin het lekker. Eerst doe ik eefe mij bek schoonmaake voor de frage. Goed. Daar ben ik. Ik ben Trudy en mij leeftijd is oud zeggen de mensen die mij hier eete geefe. Op de paspoort staat dat ik 13 plus ben. Van mij buikmaat klopt dat wel denk ik. Maar van mij jaare weet ik het niet. Froeger was ik een straatpoes met mij friend Freek en nu woon ik al meer dan 10 jaare in het asiel. Ik vin het prima. Mij buik ook. Ik hou van eete en ik ben een maat meer poes.

Hoe ben je in het asiel gekomen?

Dat was vroeger toen ik nog een straatmeisje was en net furkeer had met Freek. Ik had altijd honger en bij het asiel schooide ik om eete. Dat kreeg ik daar ook meteen. Dus ben ik daar gebleefe. Ik heb Freek meegenomen zodat hij ook kon eete en same woonde we toen op het buiten terrein van het asiel. Dat is jaare goed gegaan tot dat we allebei ouder werden en meer aandacht wilde. Ik vond de kriebels aan mijn kop heel fijn en ik wilde steeds meer. Omdat we niet meer bang waren, besloten de mensen dat we niet meer op straat hoefde te leefte en mochten we binnen wonen. Mij liefe jonge Freek heeft een aantal jaar geleden zijn koffer gepak en is gefloge naar de regeboogland.

Hoe gaat het leven nu zonder Freek?

Ik mis mij friend nog elke dag. Als hij likwit snek op zijn bek had, deed ik het oplikken. Ik hou van eete. Mij dagelijkse roetiene gaat gewoon door zonder Freek ook al is het soms moeilijk. 'S morgens als ik wakker ben ga ik naar buiten op de bak. Daarna ga ik eete en rieleksen. Ik woon in een kamer met een grote buitentuun met een hek er omheen. Voor de feilig zeggen ze. Ik vind het best. Als het mooi weer is ben ik graag in de zon en dan loop ik naar mijn zonpaal om te zonnen. Als het slecht weer is dan blijf ik binne slaape en denke over jonges en eete. Na het vertek van Freek wilde ik geen friend meer. Mij hart was gebrooke van hem.

Ik was 10 jaare getrouw met hem. Zij aan zij, kont aan kont. Of mag ik dat niet zeggen in de intervjoew? (*dat mag!*) Eerst vond ik het helemaal niks om alleen te zijn maar naar zofeel jaare maak je dat niet meer uit. In mij kamer wonen ook andere poese en katers maar geen van hen vond ik lief. Ik miste mij Freek heel erg. Nu vind ik het prima als er andere poese of katers zijn.

Als ik klaar ben met denke en slaape dan wil ik eete. Lekkere saus en fleesjes. Mij bek heb geen tanne meer dus ik schep het eete met mij onderkaak op en met mij tong. Dat gaat prima. Ik schrok alles op. Dan doe ik uitbuike op een paal binne. Een paal is zo breed dat ik er twee keer op kan, die is het fijnst. Daar kan ik mijn poote strekke als ik lig. Meestal wacht ik op de kriebels van de schoonmaker van die dag. Dat is elke dag anders. Soms krijg ik wel een likwit snek, soms niet. Ligt aan de schoonmaker. Maar meestal zijn mijn daage hetzelfde. In de nacht kijk ik naar de sterren in de lucht. Als ik moe wordt ga ik naar binnen om te slaape. En dan komt de ochtend weer. Ik vind mij leefte goed nu. Ik heb altijd eete en een warm bed. De andere laate mij met rust en dat is fijn. Ik hoef nie meer te schooie en ik krijg ook kriebels.

Wil je in de toekomst een eigen mens met woning?

Nee. Ik woon hier prima. Ik heb moeite met ferranning dus mij roetiene is het fijnst! Op mij paspoort zeg dat ik hier vast woon en dat ik geen mens hoef. Dat is geluk.

33

Wil je nog iets kwijt aan de lezers?

Mij likwit snek is op.

Dank je wel Trudy voor het antwoorden van de fraage!



Trudy en Freek

10. mienister van gevoelige saake

Lieve allemaal, vorige week waren we met zijn alle aan het swaaie naar onze friendsterre omdat Elani haar koffer had gepakt. Dees week is de regeboogpoort dicht. En van mij mag dees langer dicht zijn. Mevrouw Cooroona is er ook nog steeds en dat is soms best lastig.

Mijn vrouw kwam afgelopen week langs om te knuffelen met mij toen ze vertelde dat die Mevrouw er nog steeds is. Dat is vervelend. Door dees Mevrouw kan mijn vrouw geen nieuwe vachten voor haarzelf kopen. Nu ben ik best blij dat ik altijd mijn vacht bij me heb maar voor mijn vrouw vind ik dat jammer. Ik heb haar een ekstra kopje gegeven en ook nog een neusje. Want sinds kort doe ik mee met een nieuwe groep. We zijn allemaal mienisters. Eerst werd Bertje gebeld of hij dat wilde zijn. Nou ik wist niet wat dat is en Bertje heeft het me uitgelegd. Dat is wanneer je ergens de baas van bent. Zo foelde ik me helemaal niet. Ik foel me helemaal geen baaskater omdat ik van mezelf heel gevoelig ben. En toen ben ik gaan denken, want dat kan ik goed.

Bertje zei dat ik best baas kan zijn van mijn tuin omdat ik dat al goed kan. Hier ben ik onzeker. Want wanneer doe je het dan goed en zijn er ook regels? Nou ben ik gaan denken over wat ik doe. Ik zorg dat de tuin netjes is en dat er geen verdwaalde dieren in mijn tuintje zijn. Dan ben je eigenlijk al een beetje baas maar zo foelt het niet. Ik vind mezelf wel dapper omdat ik het elke keer probeer en doe. En ik ben voor iedereen vriendelijk ook de dieren die verdwaalt zijn in mijn tuin.

Met de tuin netjes houden bedoel ik dat ik netjes mijn poepjes in mijn tuintje begraaf zodat er niemand in kan trappen. Want dat is niet leuk.

Maar nu kwam er op feesboek iets speesjaals voorbij en toen ben ik heel dapper geweest. Ik zal het uitleggen. Van de blijbeesten boel kwam er een foto voorbij op feesboek dat een van hen een mienister is geworden. Dat moest ik meteen zien. Dus ik klikte verder op de foto en toen zag ik ineens kei veel foto's van andere poese, katers en woefen. Zij zijn allemaal mienister geworden. En iedereen heeft zijn of haar speesjaale mienistertaak. De een is mienister van de koekjes en iemand anders is weer mienister van kontroole over het eete. Maar er zijn ook mienisters van het voorproefe, slaperige saake, pootballen, lekkere hapjes, gezelligheid-en voeding en nog kei veel meer. Muzette is mienister van de blind- en slechtiende en Lucky gaat over snekverdeeling, zodat iedereen eefe veel krijgt. En toen kwam ik er ook bij. Ik heb gefraagt of ik mienister mag zijn van Gevoelige Saake. Dat ben ik nu. Mienister van gevoelige saake.

Ik weet nog niet wat het presies is want dees is de eerste keer dat ik een mienister ben geworden. Het is spannend want ik deed heel veel op en neer loope en haaibaaien Haaibaaien is wanneer ik rondjes om mijn mensen ga lopen en ga zeuren om iets. Dan mauw ik er ook bij. Mijn manspersoon zag het ook. En hij vroeg aan mij wat er was. Toen vertelde ik dat ik mienister geworden ben en dat ik nu een beetje baas ben over de gevoelige saake. Net zoals met mijn vrouw en mevrouw Cooroona.

Dan foel ik dat zij iets nodig heeft en dan geef ik kopjes. Ook luister ik naar wat mijn vrouw allemaal te zeggen heeft. Dat hoort erbij.

Bij gevoelige saake vraag je niet om sneks maar dan ben je er voor je mens. Soms duurt het heel eefe maar soms kan het lang duren. Bij mijn vrouw duurde het niet zolang. Maar eerlijk is eerlijk, ik vind het nog steeds moeilijk. Maar dat is denk ik omdat er ineens een luuks woord aan vast zit. En ik ben nog nooit mienister geweest.

Mijn manspersoon en mijn vrouw zijn super trots op mij dat ik dees heb durven te fraage. En ik zal kei mijn best doen. Van mijn manspersoon kreeg ik een lepeltje slagroom! Dat vind ik ook super lekker. Het is niet zo goed voor je en je moet ervan naar de bak, maar een klein lepeltje is echt een super snek. Ik krijg dees ook niet elke dag want dat is niet goed. Ik wens jullie allemaal een fijn wiekent!



Nu ben je aan het einde van mijn tweede eeboek gekomen. Ik hoop dat je genoten hebt van de bloggen die ik hier heb neergezet. Het was soms best even denken en puzzelen hoe je een eeboek maakt vol met mooie blogs.

Bertje en Mevrouw Bertje, dank je wel voor alle blogs die ik al heb mogen maken en dees tweede eeboek.

En jullie wil bedanken dat jullie mijn bloggen lezen.

Een warme lieve zachte kopstoot van mij, Bram

